

הרב יהושע ויצמן

נקודה מתוך
"לחיות עם פרשת השבוע"

למלכות ה' בעולם. כך גם הנגעים הם מקור לניתוק מדרך ה'.

הבנה זו מעוררת למחשבה ביחס למאבקים שעם ישראל מתמודד איתם בתקופתנו. כבר הזכרנו בעבר שלמדינת ישראל אין איום על הגבולות. אויבינו הם ארגוני טרור בעיקר, וגם איראן - לא רוצה לכבוש אותנו. האיום הוא על העורף. המאבקים מול האויבים הם מאבקים רוחניים. בלא שנבין את המניעים של אויבינו ואת המאבק הרוחני שמתנהל מולם - לא נצליח להכניע אותם. אין זה ענין של תוספת שוטרים או של מניעת אספקת חשמל לעזה. זהו מאבק רוחני וכך יש לנהל אותו. עלינו לברר את אמונתנו - במה אמונתנו טובה מאמונתם? מהי המשמעות של האמונה, וכיצד אנו מופיעים את האמונה בטוב וחסד, ולא חלילה ברשעה וברבריות, כמו שאויבינו עושים. אנו נמצאים במאבק רוחני מול אנשים שנראים חזקים באמונתם. עלינו להתחזק באמונתנו לבל יהיה עלינו קטרוג. עלינו לברר את האמת של תורת אמת שנתן לנו ה', ולהתחזק באמונתו באלוקינו, אלוקים חיים ומלך עולם, ולא אלוקי מוות כמו שאויבינו מאמינים. ובזכות כך "בַּלַע הַמָּוֶת לְנֶפֶשׁ" (ישעיה כ"ה, ח'), וחיים יהיה לנו ולכל ישראל עד העולם.

מתוך שיעור שהועבר בכ"ו אדר ב' תשע"ו
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה

המלחמה הרוחנית

בכמה צורות דרשו חכמים את העניין הרוחני של הנגעים. אחת הדרכים של הדרשה היא השוואת ארבעת הנגעים - שאת, ספחת, בהרת וצרעת - לארבע המלכויות - בבל, מדי, יוון ואדום. עניינים רבים בתורה המופיעים בארבע צורות, דרשו חכמים ביחס לארבע מלכויות. בפרשה הקודמת קראנו על ארבע חיות שיש להן סימן טהרה אחד בלבד, וחז"ל דורשים אותן כנגד ארבע מלכויות. כך גם ביחס לביטויים בתחילת התורה: תוהו, בוהו, חושך ותהום. כך דרשו חכמים (ויקרא רבה פרשה ט"ו, ט'): "שאת" - זו בבל, "ספחת" - זו מדי, "בהרת" - זו יון, "נגע צרעת" - זו אדום.

המהר"ל (נר מצוה עמ' ז') מבאר את ענין ארבע המלכויות ומסביר שהבריאה חסרה מעצם טבעה. הניתוק מהבורא, שהוא מקור החסרון בבריאה, הופך את הבריאה למציאות שעומדת בפני עצמה כביכול. מכאן נולדו ארבע מלכויות, שהם ממעטים את כבוד ה' בעצם מציאותן. למשול בעולם - זה דבר שסותר את מלכותו של הקב"ה. יש סתירה בין מלכותו של הקב"ה ובין המלכות של ארבע מלכויות. המלכויות בונות את מלכותן על החומר, כביכול אין בורא לעולם. אימפריה גדולה מרגישה שהיא מנהלת את העולם ואין כח שיכול לעמוד מולה, זו סתירה

פינת הילדים

חשיבות חיפוש כפרשה וברשי"י

3. "בדד ישב מחוץ למחנה". מדוע מצורע נאלץ להתבודד?

2. איך נקרא במקום שיש שיעור?

1. באיזה צבע הנגעים: שאת, ספחת ובהרת?

חוצים כחצוץ הכא...

"אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע".
והאמת הוא כי הרעה הוא סיבת הטובה והנגע הוא סיבת הענג
(שערי הלשם" א, ט"ו, על דברי "ספר יצירה" פרק מ')

אירוע האחדות "מעלות מסיימת ש"ס יחד" בשיתוף בוגרי הישיבה

בו אתה עלול למצוא עצמך קצת מנותק וקצת מובך מנסיגות לייצר נושאי שיחה, יום כזה מפגיש בבת אחת המון אנשים מתקופתך, וכולם באים עם מטרה ברורה ומוגדרת שמאגדת את כולם סביבה".

רבים מהבוגרים שהגיעו מתארים הרגשה של אירוע סיום הש"ס כהזדמנות טובה להשתתף ביום לימוד תורה בבית המדרש בו הם גדלו. הבוגרים שהגיעו שמחו לראות התחדשות בישיבה. הבוגר אליאור גחלת

(44) ראה התחדשות בכך שלימוד הירושלמי חזק יותר ממה שהיה בתקופתו, ואורי גוטמן התרגש מכך ש"הישיבה התחדשה במגוון ובמרקם האנשים המסתופפים בה. מלבד תלמידי הישיבה הדתיים

לאומיים ראיתי כל מיני כיפות שחורות, ברסלבים ובני המנשה. כולם מסתובבים יחד, בטבעיות". זה אכן מראה מלבב שמבטא את אחדות ישראל המתקיימת בישיבה לאורך כל השנה, ולא רק באירוע של סיום הש"ס.

בוגרים רבים סיפרו כי שיחת טלפון מאחד הרמ"ם או מראש הישיבה נתנה להם את התמריץ להגיע לאירוע. אחד הבוגרים אף

סיפר שלא תכנן כלל להגיע, אך בעקבות שיחת הטלפון מראש הישיבה שהזמין אותו אישית והסביר לו את החשיבות בסיום הש"ס, הוא הרגיש שאין לו אפשרות אחרת כי אם לבוא. כך גם בזמן הלימוד - לקראת סיום היום, עודד הרב ויצמן את הבוגרים לקחת על עצמם לימוד של עוד דף ועוד דף, במיוחד בתלמוד הירושלמי, כדי להצליח לעמוד ביעד ולסיים את שני התלמודים.

זו היתה חוויה מרוממת ומרגשת ובמיוחד לקראת סיום הלימוד, כשהספירה לאחור של דפי הגמרא האחרונים הוקרנה על המסך הענק. מי שראה את השמחה המתפרצת כשהדף האחרון נמחק מהמסך, זכה לחוות שמחת לימוד תורה בעוצמה רבה. התלמידים, הבוגרים, התושבים והאורחים - כולם פצחו בריקודים ושירי אהבת תורה. "היה מרומם ומשמח לחזור לישיבה", אומר בוגר הישיבה (ובן של בוגר) דוד וייס (25), "זו הייתה חוויה חזקה מאוד של לימוד, ונתן לי רצון להמשיך ללמוד ירושלמי".

שמוליק וחגי סבו

הבוגר חגי סבו (39) שמשפחתו בחרה לפני כמה שנים להעתיק את מגוריה מאזור

גואל אהרוני ובנו

המרכז לשכונת הזיתים במעלות, ממליץ לבוגרים "לשמור על קשר, לקחת חופש מהעבודה ולהגיע לימים גחלת בחוויה: ולמדנו ביקודים של הסיום".

גואל אהרוני (49) מסכם: "האירוע הינו חובה לנפש!"

אז מי שלא זכה הפעם, יוכל לזכות בפעם הבאה בע"ה. עד אז מוזמנים לבוא לבקר בישיבה בהזדמנויות נוספות, או לפחות לבקר באתר הישיבה...

דוד וייס וחברים

אורי גוטמן (39), שמח על ההזדמנות לבקר בישיבה מבלי להרגיש את מרחק השנים: "בניגוד לסתם ביקור

צילומים: אבי סויסה

84: טא, וולגטו
למעט 'אזאט חזאט', 'ח'אגט טאט', 'ח'אזאט טאט סא טאט, סגל: טלגאטו טטטטט
טז: ז'א, י'א, ט'א

716001/01: אומלטו
19: טא, למעט חזאט, 'ח'אגט טאט', 'ח'אזאט טאט סא טאט, סגל: טטטטט
ז'א, י'א, ט'א

752501/01: אומלטו
ט'א, י'א, ט'א
טטט טטט טטט טטט טטט (טטט טטט טטט טטט טטט)

